Κοντεσίνα

written by Τατούμ Ο'Νηλ | 24.11.2014

Είχε μποτίνια από τελατίνι με κορδόνια, φουστάνι με βολάν, μαλλιά πλεγμένα σαν στεφάνι στο καμαρωτό κεφάλι της και κορδέλα από ταφτά. Κατέβαινε για βόλτα με τη μαντμαζέλ κι επιτρεπόταν να μιλούν μεταξύ τους μόνο στα γαλλικά, αλλιώς, της έλεγε η μητέρα της, ποιος ο λόγος να έχουμε τη μαντμαζέλ; Αρσάκειο τα πρωινά, πιάνο και μαντμαζέλ το απόγευμα. Γρήγορα έφυγαν από τις λέξεις που όριζαν τα αντικείμενα και πέρασαν στις λέξεις που όριζαν τις ιδέες και τα συναισθήματα, η κουβέντα τότε είχε διάσταση και χρώμα, η μαντμαζέλ αποδείχθηκε ανώτερη των προσδοκιών της και σύντομα της έδινε βιβλία για μεγάλους στα γαλλικά, τι ευτυχία! Περνούσαν κάποτε από μαγαζιά να κάνουν κάποιο μικροθέλημα για το σπίτι, «Καλώς την κοντεσίνα» την καλωσόριζαν οι μαγαζάτορες, καμιά φορά κάθονταν στο ζαχαροπλαστείο και έπαιρναν ένα γλυκό, μικροί ξυπόλητοι θεληματάρηδες της πιάτσας την κοιτούσαν με δέος από το τζάμι, δεν κατάλαβε ποτέ αν κοιτούσαν την πάστα ή τα γυαλιστερά μποτάκια, «σιγά την κοντεσίνα» σφύριξε ένας μοχθηρά όταν πέρασαν δίπλα του για να εισπράξει μια ομπρελιά από τη μαντμαζέλ (αργότερα την είδε να του στέλνει πεταχτή από το φούρνο). Μια φορά έξω από ένα φαρμακείο είδε μια συντροφιά αντρών να μιλάει έντονα. Στο κέντρο της ένας όμορφος άντρας με

περιποιημένο μουστάκι και πολύ γλυκά μάτια. «Τι κάνετε κοντεσίνα; Μαντμαζέλ;» Τον κοίταξε προσεχτικά, είδε στο πρόσωπό του σημάδια κούρασης. Το βράδυ η μαντμαζέλ της έδωσε τους «Σκλάβους στα δεσμά τους». Ύστερα από όλες αυτές τις συναντήσεις η κοντεσίνα δεν μπορούσε να ακολουθήσει την προδιαγεγραμμένη πορεία της ράτσας της. Ευτύχησε; Δεν νομίζω. Αγάπησε; Πολύ. Ακολούθησε τις επιλογές της; Σίγουρα. Χρόνια μετά έκλεισε τα μάτια της με τους στίχους ενός άλλου ποιητή στα χείλη της :

«θα περάσουν από πάνω μας όλοι οι τροχοί

στο τέλος

τα ίδια τα όνειρά μας θα μας σώσουν….

Με την αγάπη

θα σηκώσουμε την απελπισία μας

Απ’ το αμπάρι του κορμιού.».